

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κυριακή του Τυφλού
21 Μαΐου 2017

Απόστολος - ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΣΤ' 1, 12-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἔξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἥκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με καὶ λέγουσαν τῇ Ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαούλ Σαούλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ, Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ είμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Άλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὥφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὡν τε εἶδες ὡν τε ὄφθήσομαι σοι, ἔξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγώ σε ἀποστέλλω ἀνοίξαι ὄφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἔξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὁθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίᾳ ὅπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ιουδαίας καὶ τοῖς ἐθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέψειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Απόστολος - Μετάφραση, ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΣΤ' 1, 12-20
Εκείνες τις ημέρες, ο βασιλιάς Αγρίππας είπε στον Παύλο: «Σου επιτρέπεται να απολογηθείς». Τότε ο Παύλος σήκωσε το χέρι του και ἀρχισε την απολογία του: «Πηγαίνοντας γι' αυτόν το σκοπό στη Δαμασκό με εξουσιοδότηση και ἀδεια από τους αρχιερείς, είδα στο δρόμο, βασιλιά μου, μέρα μεσημέρι, ἑνα φως από τον ουρανό, πιο λαμπρό κι από τον ἥλιο, να με περιβάλλει με τη λάμψη του κι εμένα κι αυτούς που πήγαιναν μαζί μου. Όλοι μας πέσαμε στη γη, κι εγώ ἀκουσα μια φωνή που μου ἐλεγε στην εβραϊκή γλώσσα: "Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις; Είναι οδυνηρό να κλοτσάς στα καρφιά". Εγώ ρώτησα: "ποιος είσαι, Κύριε;" Κι εκείνος απάντησε: "εγώ είμαι ο Ιησούς, που εσύ τον καταδιώκεις. Σήκω όμως και στάσου στα πόδια σου. Γι' αυτό σου φανερώθηκα: για να σε πάρω στην υπηρεσία μου και να σε καταστήσω μάρτυρα γι' αυτά που είδες και γι' αυτά που θα σου δείξω ακόμη. Θα σε προστατεύω από το λαό σου και από τους εθνικούς, στους οποίους εγώ σε στέλνω, για ν' ανοίξεις τα μάτια τους, ώστε να επιστρέψουν από το σκοτάδι στο φως κι από την εξουσία του σατανά στο Θεό. Γιατί, αν πιστέψουν σ' εμένα θα λάβουν τη συγχώρηση των αμαρτιών τους και μια θέση ανάμεσα σ' εκείνους που ανήκουν στο Θεό". Υστερα απ' αυτά, βασιλιά Αγρίππα, δεν αρνήθηκα να υπακούσω στην ουράνια οπτασία, αλλά ἀρχισα να κηρύγτω, πρώτα σ' αυτούς που ήταν στη Δαμασκό και στα Ιεροσόλυμα κι ύστερα σ' όλη τη χώρα τῆς Ιουδαίας και στους εθνικούς, να μετανοήσουν και να επιστρέψουν στο Θεό και μετά να δείχνουν τη μετάνοιά τους πράττοντας ανάλογα ἔργα».

Ευαγγέλιο ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Θ' 1 - 38

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἡ οἵ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἔως ἡμέρα ἐστίν· ἐρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾖ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπινε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὂπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἥλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἐλεγον οὐχ οὗτος ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἀλλοι ἐλεγον ὅτι οὗτος ἐστιν ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἐλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ πῶς ἀνεῳχθησάν σου οἱ ὄφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι Ὂπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι ἀπελθών δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλὸν. Ἡν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκε μου ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἐλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἦνοιξέ σου τοὺς ὄφθαλμούς; Ο δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ιουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἔως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτος ἐστιν ὁ νιὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

Ευαγγέλιο - Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗ Θ' 1 - 38

Εκείνο τον καιρό, καθώς πήγαινε στο δρόμο του ο Ιησούς, είδε έναν ἄνθρωπο που είχε γεννηθεί τυφλός. Τον ρώτησαν, λοιπόν, οι μαθητές του: «Διδάσκαλε, ποιος αμάρτησε και γεννήθηκε αυτός τυφλός, ο ίδιος ή οι γονείς του;» Ο Ιησούς απάντησε: «Ούτε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του, αλλά γεννήθηκε τυφλός για να φανερωθεί η δύναμη των ἔργων του Θεού πάνω σ' αυτόν. Όσο διαρκεί η μέρα, πρόπει να εκτελώ τα ἔργα εκείνου που μ' ἐστειλε. Έρχεται η νύχτα, οπότε κανένας δεν μπορεί να εργάζεται. Όσο είμαι σ' αυτόν τον κόσμο, είμαι το φως για τον κόσμο». Όταν τα είπε αυτά ο Ιησούς, ἔφτυσε κάτω, ἔφτιαξε πηλό από το φτύμα, ἀλειψε με τον πηλό τα μάτια του τυφλού, και του είπε: «Πήγαινε να νιφτείς στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ» - που σημαίνει «απεσταλμένος από τον Θεό». Ξεκίνησε, λοιπόν, ο ἄνθρωπος, πήγε και νίφτηκε και, όταν γύρισε πίσω, ἔβλεπε. Τότε οι γείτονες κι όσοι τον ἔβλεπαν προηγουμένως ὅτι ήταν τυφλός, ἐλεγαν: «Αυτός δεν είναι ο ἄνθρωπος που καθόταν εδώ και ζητιάνευε;» Μερικοί ἐλεγαν: «Αυτός είναι», ενώ άλλοι ἐλεγαν: «Όχι, είναι κάποιος που του μοιάζει». Ο ίδιος όμως ἐλεγε «Ἐγώ είμαι». Τότε τον ρωτούσαν: «Πώς, λοιπόν, ἀνοιξαν τα μάτια σου;» Εκείνος απάντησε: «Ἐνας ἄνθρωπος που τον λένε Ιησού ἐκανε πηλό, μου ἀλειψε τα μάτια και μου είπε: «πήγαινε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ και νίψου»· πήγα λοιπόν εκεί, νίφτηκα και βρήκα το φως μου». Τον ρώτησαν, λοιπόν: «Πού είναι ο ἄνθρωπος εκείνος;» «Δεν ξέρω», τους απάντησε. Τον ἐφεραν τότε στους Φαρισαίους, τον ἄνθρωπο που ήταν ἀλλοτε τυφλός. Η μέρα που ἔφτιαξε ο Ιησούς τον πηλό και του ἀνοιξε τα μάτια ήταν Σάββατο. Αρχισαν λοιπόν και οι Φαρισαῖοι να τον ρωτούν πάλι πώς απέκτησε το φως του. Αυτός τους απάντησε: «Ἐβαλε πάνω στα μάτια μου πηλό, νίφτηκα και βλέπω». Μερικοί από τους Φαρισαίους ἐλεγαν: «Αυτός ο ἄνθρωπος δεν μπορεί να είναι σταλμένος από το Θεό, γιατί δεν τηρεί την αργία του Σαββάτου». Άλλοι όμως ἐλεγαν: «Πώς μπορεί ένας αμαρτωλός ἄνθρωπος να κάνει τέτοια σημεία;» Και υπήρχε διχογνωμία ανάμεσά τους. Ρωτούν λοιπόν πάλι τον τυφλό: «Εσύ τι λες γι' αυτόν; πώς εξηγείς ότι σου ἀνοιξε τα μάτια;» Κι εκείνος τους απάντησε: «Είναι προφήτης». Οι Ιουδαῖοι όμως δεν εννοούσαν να πιστέψουν πως αυτός ήταν τυφλός κι απέκτησε το φως του, ώσπου κάλεσαν τους γονείς του ανθρώπου και τους ρώτησαν: «Αυτός είναι ο γιος σας που λέτε ότι γεννήθηκε τυφλός; Πώς, λοιπόν, τώρα βλέπει;»

Απεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἡ τίς ἡνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὄμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἀνθρωπὸν ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος ἀμαρτωλός ἐστιν. Απεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα ἐν οἴδα, ὅτι τυφλὸς ὁν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἡνοιξέ σου τοὺς ὄφθαλμούς; Απεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἡκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωυσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωυσεῖ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Απεκρίθη ὁ ἀνθρωπὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὄφθαλμούς. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἥ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἡκούσθη ὅτι ἡνοιξέ τις ὄφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Απεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἡκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Απεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἔώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σου ἐκεῖνός ἐστιν. Ο δὲ ἔφη· πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Οι γονείς του τότε αποκρίθηκαν: «Ξέρουμε πως αυτός είναι ο γιος μας κι ότι γεννήθηκε τυφλός· πώς όμως τώρα βλέπει, δεν το ξέρουμε, ή ποιος του άνοιξε τα μάτια, εμείς δεν το ξέρουμε. Ρωτήστε τον ίδιο· ενήλικος είναι, αυτός μπορεί να μιλήσει για τον εαυτό του». Αυτά είπαν οι γονείς του, από φόβο προς τους Ιουδαίους. Γιατί, οι Ιουδαίοι ἀρχοντες είχαν κιόλας συμφωνήσει να αφορίζεται από τη συναγωγή όποιος παραδεχτεί πως ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας. Γι' αυτό είπαν οι γονείς του, «ενήλικος είναι, ρωτήστε τον ίδιο». Κάλεσαν, λοιπόν, για δεύτερη φορά τον ἀνθρωπό που ήταν πριν τυφλός και του είπαν: «Πες την αλήθεια ενώπιον του Θεού· εμείς ξέρουμε ότι ο ἀνθρωπός αυτός είναι αμαρτωλός». Εκείνος τότε τους απάντησε: «Αν είναι αμαρτωλός, δεν το ξέρω· ένα ξέρω· πως, εγώ ενώ ήμουν τυφλός, τώρα βλέπω». Τον ρώτησαν τότε: «Τι σου έκανε; Πώς σου άνοιξε τα μάτια;» «Σας το είπα κιόλας», τους αποκρίθηκε, «αλλά δεν πειστήκατε· γιατί θέλετε να το ξανακούσετε; Μήπως θέλετε κι εσείς να γίνετε μαθητές του;» Τον περιγέλασαν τότε και του είπαν: «Εσύ είσαι μαθητής εκείνου· εμείς είμαστε μαθητές του Μωυσή· εμείς ξέρουμε πως ο Θεός μίλησε στο Μωυσή, ενώ γι' αυτόν δεν ξέρουμε την προέλευσή του». Τότε απάντησε ο ἀνθρωπός και τους είπε: «Ἐδώ είναι το παράξενο, πως εσείς δεν ξέρετε από πού είναι ο ἀνθρωπός, κι όμως αυτός μου ἀνοιξε τα μάτια. Ξέρουμε πως ο Θεός τους αμαρτωλούς δεν τους ακούει, αλλά αν κάποιος τον σέβεται και κάνει το θέλημά του, αυτόν τον ακούει. Από τότε που έγινε ο κόσμος δεν ακούστηκε ν' ανοίξει κανείς τα μάτια γεννημένου τυφλού. Αν αυτός δεν ήταν από τον Θεό δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα». «Εσύ είσαι βουτηγμένος στην αμαρτία από τότε που γεννήθηκες», του αποκρίθηκαν, «και κάνεις το δάσκαλο σ' εμάς;» Και τον πέταξαν ἔξω. «Ο Ιησούς έμαθε ότι τον πέταξαν ἔξω και, όταν τον βρήκε, του είπε: «Εσύ πιστεύεις στον Υιό του Θεού;» Εκείνος αποκρίθηκε: «Και ποιος είναι αυτός, κύριε για να πιστέψω σ' αυτόν;» «Μα τον ἔχεις κιόλας δει», του είπε ο Ιησούς. «Αυτός που μιλάει τώρα μαζί σου, αυτός είναι». Τότε εκείνος είπε: «Πιστεύω Κύριε», και τον προσκύνησε.

21 Μαΐου 2017, Έκδοση Ιερού Ναού Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία,

Πηγή : Η Καινή Διαθήκη, Έκδοση Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Μαλιάπης